

Aan de Vaste Kamercommissie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Altea, 27 juni 2016

Geachte Kamerleden,

Staat u ons toe ons tot u te richten met onderstaande problematiek in de hoop dat, na jarenlange vergeefse pogingen, daarvoor met uw medewerking een oplossing kan worden gevonden.

Onze vereniging ter behartiging van de belangen van de geëmigreerde Nederlands gepensioneerden binnen de EU-verdragslanden werd opgericht in 2005 kort voor de introductie van de ZVW met als doel de zeer negatieve effecten van deze wet voor genoemde doelgroep te beperken c.q. bestrijden.

Op 1 januari 2006 werd onze doelgroep ten gevolge van de ZVW van overheidswege uitgesloten van particuliere zorgverzekeringen en daarmee ook van de leeftijdssolidariteit in de zorg, ondanks het feit dat we wel ons gehele werkzame leven daaraan hadden bijgedragen. Door ons opgebouwde reserves in het z.g. vereveningsfonds werden geschonken aan de verzekeraars. Wij kregen op dat moment recht op toegang tot de publieke zorg van ons woonland ten laste van Nederland. Wij waren vanaf dat moment wettelijk niet meer verzekerd.

Ons recht op toegang tot de publieke zorg van onze woonlanden biedt geen enkele dekking voor ziektekosten bij reizen buiten de verdragslanden, hetgeen onze bewegingsvrijheid weer beperkt tot dit geografisch gebied. Anderzijds geven de polissen van Nederlandse zorgverzekeraars die dekking wél.

Het afsluiten van een dergelijke verzekering is praktisch onmogelijk gezien onze leeftijd en het dientengevolge aanwezig bovengemiddelde risico. Als voorbeeld moge dienen de grootste Nederlandse verzekeraar die een reiskostenverzekering aanbiedt met daarin de clausele dat deze verzekering slechts dekking biedt bij aanwezigheid van een onderliggende ziektekostenverzekering. Deze voorwaarde laat zich verklaren door het feit dat de verzekeraars het recht van regres nodig hadden om eventuele kosten te kunnen verhalen op de zorgverzekeraar. Deze polissen werden actief aan verdragsgerechtigden verkocht. Bij schade werd tot een bescheiden coulancebedrag vergoed, verdisconteerd in de premie, maar liepen de bedragen op dan werd vergoeding geweigerd wijzende op de voorwaarde van de onderliggende ziektekostenverzekering.

Onze vereniging werd ingeschakeld waarna wij ons richtten tot betreffende verzekeraar met de vraag: "Is het recht op toegang tot de publieke zorg een equivalent voor een ziektekostenverzekering". Na heel lang aandringen bij de compliance officer werd ons verteld dat dit niet het geval was zoals kennelijk ook bij overleg binnen het Verbond van Verzekeraars was overeengekomen. Wij op onze beurt beschuldigden de verzekeraars van "flessentrekkerij" omdat heel bewust polissen werden verkocht aan verdragsgerechtigden, waarvan men wist dat die geen particuliere ziektekostenverzekering konden hebben omdat deze hen immers met de ZVW was ontnomen. We hebben de afgelopen jaren verschillende malen contact opgenomen met het Verbond van Verzekeraars dat niet eens het burgerlijk fatsoen kon opbrengen om te antwoorden.

Wij richtten ons vervolgens ook tot het Zorginstituut Nederland en het Ministerie van VWS die **argumenteerden** dat dit handelen een particuliere verzekeringsmaatschappij betrof, waardoor ingrijpen van overheidswege niet mogelijk was. Een uiterst vreemde opmerking van een wetgever die wel kon ingrijpen bij Zorgverzekeraars toen ons de particuliere zorgverzekering werd ontnomen. Wij leven nu dus al bijna 11 jaar zonder uitzicht op een oplossing.

Recentelijk vernamen wij dat de Minister besloten had het dekkinggebied van de NL-zorgverzekeringen te beperken tot de verdragslanden. Er daagde hoop aan de horizon voor ons, omdat wij concludeerden dat reiskostenverzekeraars zouden moeten gaan komen met reiskostenverzekeringen met een zorgcomponent. Onmiddellijk richtten wij ons tot zowel VWS als het Verbond van Verzekeraars om onze belangen te vertegenwoordigen door te verzoeken ook onze doelgroep in aanmerking te laten komen voor toegang tot een dergelijke verzekering. Deze actie was nodig omdat wij ook geen toegang hebben tot z.g. aanvullende verzekeringen in Nederland dus, zou deze nieuwe reiskostenverzekering met een zorgcomponent voor buiten de verdragslanden op de markt komen in de vorm van een aanvullende verzekering, wij weer uitgesloten zouden zijn. Het antwoord ligt al voor de hand want door onze groep die niet participeert in de leeftijdssolidariteit sluit men een categorie uit die op voorhand bovengemiddelde kosten gaat opleveren, dus die kan men er beter maar buiten houden. VWS verwees weer naar de particuliere sector en het Verbond van Verzekeraars onthield zich weer van een reactie.

Nu lezen we dat er een Kamermeerderheid tegen het plan van de Minister is om de zorgdekking te beperken tot de verdragslanden zodat er in de bestaande situatie geen verandering zal optreden. De conclusie kan alleen maar zijn dat wij dan ook weer verstoken blijven van een oplossing voor dit probleem dat de ZVW voor ons heeft opgeworpen.

Het is daarom dat wij dit moment willen aangrijpen nogmaals een beroep te doen op de politiek ons uit deze voor ons onoplosbare impasse te helpen en ook ons in staat te stellen ons goedverzekerd buiten de verdragslanden te kunnen begeven onder omstandigheden zoals ook NL verzekerden dat kunnen organiseren.

In lijn met de Aanbeveling S2 van de Administratieve Commissie zou aan verdragsgerechtigden werelddekking bij tijdelijk verblijf voor noodzakelijke medische zorg buiten de EU/EER/ Zwitserland kunnen worden gegeven. Dat zou een goede basis zijn, dus als voorliggende wettelijke dekking, om met Nederlandse reisverzekeraars reisverzekeringen voor verdragsgerechtigden af te sluiten.

Nog eenvoudiger zou het zijn de afhandeling van de invulling van dat recht te leggen bij Zorginstituut Nederland als een soort verlengstuk van hun verantwoordelijkheid voor afhandeling van zorg in derde EU staten voor verdragsgerechtigden wonend buiten Nederland op basis van door ZIN afgegeven EHIC.

De minister stelde in de Kamer met de inperking van de rechten van ZVW verzekerden tot de verdragslanden een besparing te kunnen realiseren van € 60 miljoen. De oppositie trok dat in twijfel maar zelfs als dat bedrag juist zou zijn dan zouden die extra kosten voor de verdragsgerechtigden zo rond € 1 miljoen komen te liggen; een toch geen echt onoverkomelijk bedrag om een voor ons onoplosbaar en onrechtvaardig probleem uit de wereld te helpen.

Met vriendelijke groet,

Vereniging Belangenbehartiging Nederlands Gepensioneerden in het Buitenland,

C.H. van der Wiel,

Voorzitter.